

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ügyszám: IV/1298-3/2018

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1298-4/2018
Érkezett:	2018 OKT 24.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	51

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] fenti ügyszámon benyújtott alkotmányjogi panaszhoz az alábbi

terjesztem elő: kiegészítés-t

Közvetlen érintettség és történeti tényállás

A Budapest Kormányhivatal IX. kerületi Hivatala Foglalkoztatási Osztályán (továbbiakban: Hivatal) 2016. december 9-én álláskeresőként történő nyilvántartásba vétel iránti kérelmet terjesztettem elő. A kérelmem előterjesztése során nyilatkozatot tettem arra vonatkozóan, hogy megbízási jogviszonnal rendelkezem a Budapest-Esztergom Érsekségnél. Megbízásom arra vonatkozik, hogy 2013. óta minden év szeptemberétől a következő év júniusáig egy óvodában hetente egy órában hittant tanítok, melynek óradíja 2.000.-Ft. Éves jövedelemem 2015. évben 27.000.-Ft. volt. A megbízásomat minden évben megújították a területileg illetékes plébános javaslata, illetve alkalmasságom esetén. A Tisztelt Hivatal a BP-09/06/047521-1/2016. számú határozattal kérelmemet elutasította azzal az indokkal, hogy kereső tevékenységet folytatok.

Ezt követően a Tisztelt Hivatal határozatának visszavonásával egyidejűleg hiánypótlásra szólított fel, melyben munkáltató igazolás benyújtására kötelezett. Ennek nem tudtam eleget tenni, mert megbízóm munkáltatói igazolást nem tudott kiállítani, mert munkaviszonyban velük nem állok. Megbízóm egy kereseti kimutatást bocsátott rendelkezésemre, melyet a Tisztelt Hivatalnak továbbítottam.

A Tisztelt Hivatal kérelmemet ismét elbírálta, azzal, hogy megbízási jogviszonyomat munkaviszonynak tekinti, ezért nem vagyok jogosult nyilvántartásba vételre. Fellebbezésemet a Budapest Főváros Kormányhivatala Foglalkoztatási Főosztálya azonos indokolással BP/0701/4264-1/2017. számú határozatával elutasította.

A közigazgatási döntéssel szemben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz keresetet nyújtottam be. A Bíróság kereseti kérelmünket azzal az indokolással utasította el, hogy a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (továbbiakban: Ft.) 58.§ (5) bekezdés d.) pontja értelmében az álláskeresői minőség megállapításához annak 1-6. pontjában valamennyi feltételnek meg kell felelni. Tehát konjunktív feltétel, hogy „egyéb keresőtevékenységet” se folytasson az érintett – én pedig a megbízással e feltételnek nem felelek meg.

A keresőtevékenység fogalmának értelmezésekor a Bíróság a Kftv. VI.27.489/1998.ítéletben foglaltakat vette figyelembe, mely döntés szerint a kereső tevékenység körébe tartozik minden olyan munkavégzés, melyért díjazás jár. Az Flt. a munkaviszony fogalmát taxatívén meghatározza, míg az egyéb keresőtevékenységet nem, tehát a munkaviszonyon kívüli tevékenységek az egyéb kategóriába sorolandók, így az én megbízási jogviszonyban folytatott tevékenységem is.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság döntésével szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő a Kúriához. Ebben arra hivatkoztunk, hogy az I. fokú bíróság az egyéb keresőtevékenység fogalmát kiterjesztően értelmezve abba beemeli a megbízási jogviszonyt. Téves következtetésnek véltük a Bíróság azon megállapítását, hogy bármely tevékenység, melyért díjazás jár, a foglalkoztatási jogviszony körébe tartozik, vagyis munkaviszonynak tekintendő. A Bíróság nem vette figyelembe a 7001/2005. (MK 170.) FMM-PM együttes irányelvben foglaltakat.

A Kúria ítéletében fenntartotta az I. fokú döntést. Indokolása szerint azért nem minősülök álláskeresőnek, mert egyéb keresőtevékenységet folytatok. A Kúria kiemelte ítéletében, hogy az Flt.-nek önálló fogalomrendszere van, mely teljesen független az Mt. és a Ptk. fogalomrendszerétől, így az önmagában értelmezendő, függetlenül a jogágban elhelyezkedő státusától, és a szabályozási környezettől. A megbízási szerződés értelmében nem tiszteletdíjat kapok hitoktatói tevékenységemért, hanem díjazást, így indifferens annak összege, mert az Flt. 58.§(5) bekezdés e.) pontja csak tiszteletdíj esetén teszi indokolttá az összeg nagyságának vizsgálatát.

Az alapjogi jogsérelem kiegészítése

XII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

(2) Magyarország törekszik megteremteni annak feltételeit, hogy minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, dolgozhasson.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Indokolás

1. Az O) cikk szerinti alapkötelezettség teljesítésének akadályai, tekintettel a Nemzeti Hitvallásban foglaltakra

Az O) cikk értelmében az Alaptörvény (továbbiakban: Alaptv.) alapkötelezettségként írja elő számomra, hogy lehetőségeim és képességeim szerint vagyok köteles az állami és közösségi feladatokhoz hozzájárulni. Ezt állampolgárként azzal teljesíthetem, ha fizikai és/vagy szellemi erőforrásaimat olyan aktív tevékenység végzésére is fordítom, melynek közvetlen hatásaként nemcsak önmagamról tudok gondoskodni, hanem – miként azt már John Locke szerződéselméletében is megfogalmazta – az állam mint közösség javára is **kötelességem** erőforrásaim egy részét felhasználnom, hogy a társadalmi béke – amelyet ma úgy hívunk, hogy jogbiztonság – fennmaradjon. Az állam, mint közösség javára

fordítandó személyes erőforrásaim egyik módja az, ha munkajogi jogviszony keretében, konkrétan munkaviszonyt létesítek, és az ennek ellentételezéseként realizálódott jövedelem egy részéről lemondva járulok hozzá a közösségi szükségletek fedezéséhez; ebben tehát benne van az „önmagamért való felelősség” és a „közösségért való felelősség” vállalása. Az O) cikk előírja, hogy ezt az ön- és közösségért való felelősségvállalást a lehetőségeimhez és képességeimhez mérten kell(ene) teljesítenem, mely értelmezést megerősített a Tisztelt Alkotmánybíróság 30/2017. (XI. 14.) AB határozatában is, egyúttal visszautalva a 3231/2013. (VII.2.) AB határozat [95] pontjára: „*Emellett az Alaptörvény feltételek előírását lehetővé tevő XIX. cikk (3) bekezdése az Alaptörvény O) cikkével értelmezhető szoros összefüggésben, amely egyrészt az individuumok öngondoskodását írja elő: "[m]indenki felelős önmagáért"; másrészt elvárásként fogalmazza meg azt, hogy "[mindenki] képességei és lehetőségei szerint köteles az állami és közösségi feladatok ellátásához hozzájárulni". Az Alaptörvény O) cikke tehát általános érvénnyel rögzíti az egyén önmagáért viselt és a közösség iránti felelősségét is. Az Alkotmánybíróság ebből a rendelkezésből az Alaptörvény emberképének egyik elemeként az egyén társadalomhoz kötöttségét olvasta ki: "az Alaptörvény emberképe nem az elszigetelt egyéné, hanem a társadalomban élő felelős személyiségé."* (3132/2013. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [95])”

A Tisztelt Hivatalt pontosan annak érdekében kerestem meg, hogy a munkavállalásban, álláshely keresésében, valamint az ehhez szükséges önéletrajz megírásában – tekintve hogy hatóságként sokkal nagyobb szakértelemmel, tudással és információval rendelkeznek nálam - legyenek segítségemre alap-kötelezettségem teljesítésében. Azonban a segítségkérésemet a korábban már hivatkozott, Flt. 58.§ (5) bekezdés d.) pontjához az Alaptv. O) cikkével ellentétes, és a jogági hierarchiát is sértő értelmezést adva elutasította. Ezt az indokot, jelesül, hogy a megbízási jogviszonyt is kereső tevékenységnek kell tekinteni az Flt. önmagán belüli értelmezésével, mind a Tisztelt Bíróság, mind pedig a Kúria fenntartotta, s ezzel kizártak munkavállalásom lehetőségeinek jelentős részéből. Ez konkrétan azt jelenti, hogy nem vettem nyilvántartásba, s így nem kérhettem segítséget munkahelyek felkutatásában, nem kérhettem tanácsot abban sem, hogy adott típusú munkakör esetén melyik típusú önéletrajz benyújtása lenne a megfelelő, illetve annak lehetőségét is elzárták előlem ezzel, hogy állásinterjúra való felkészítésben segítséget kérhessek.

A Tisztelt Kúria, a Tisztelt Bíróság és a Tisztelt Hivatal az Flt. 58.§ (5) bekezdés d.) pontjának ekkénti alkalmazásával az Alaptv. O) cikkében foglalt alap-kötelezettségem teljesítését akadályozta meg azzal, hogy korlátozta a munkavállaláshoz rendelkezésre álló állami források igénybevételét, s ezzel súlyosan sérült az állam mint közösség javaihoz való hozzájárulásom kötelezettségének teljesítése. Mivel ebben a feladatban teljesen magamra maradtam, így az önmagamért való felelősség kötelezettségét még nehezebben tudom teljesíteni, s ezáltal megghiúsult a nemzet közösségének gyarapításához történő hozzájárulásom megvalósítása irányuló szándékom is. Egyúttal súlyosabbá tette számomra az állami és közösségi feladatokhoz való hozzájárulásom kötelezettségét.

Ezzel összefüggésben fejti ki a Nemzeti Hitvallás, hogy az állam mint közösség erejének alapja a munka mint tevékenység, s ezzel a tevékenységgel is köteles vagyok az állam javát szolgálni. Azonban ha az állam mint közösség javát szolgáló kötelezettségemet a rendelkezésre álló lehetőségeket egy részéből kizárva kell teljesítenem, akkor sérül az ún. „társadalmi szerződés”, ugyanis az állam a munkavállalás révén történő közösségi hozzájárulást elvárja ugyan, de annak gyakorlását még nehezebbé teszi a nála rendelkezésre álló erőforrások igénybevételének, mint lehetőségnek a korlátozásával.

2. Az Alaptv. XII. cikk (1)-(2) bekezdéseinek sérelme összefüggésben az O) cikkel és a Nemzeti Hitvallásban foglaltakkal

2.1. Az Alaptv. XII. cikk (1) bekezdésének sérelme

Jelen kiegészítés indoklásának 1. pontjában foglaltakat maradéktalanul fenntartva az Alaptv. XII. cikk (1) bekezdésének sérelme is megvalósul. Az O) cikk szerinti alapkötelezettséget alapjogként fogalmazza meg a XII. cikk (1) bekezdése, hogy mindenkinek joga a munka vállalása és annak elvégzése is, s ezzel – megismételve az O) cikk rendelkezésének tartalmát – kötelessége is az államot mint közösséget gyarapítani.

Azáltal azonban, hogy a megbízási jogviszonyt, mint polgári jogi jogviszonyt a Tisztelt Hivatal, továbbá a Tisztelt Bíróság és a Tisztelt Kúria is az Flt. alapján egyéb kereső tevékenységnek minősítette, súlyosan korlátozta a foglalkozáshoz való jogomat. A foglalkozáshoz való jog része (úgy is mondhatnánk) a munkavállaláshoz való jog is, ugyanis amikor az állampolgár foglalkozást választ, ebben nem csak potenciálisan hanem aktuálisan benne van a tevékenység gyakorlásának közvetlen volta is. A foglalkozás megválasztása ugyanis magában foglalja a munkavégzést is. Munkát vállalni akkor tudok, ha a megfelelő végzettségen túl rendelkezem arról is információval, hogy tudásomra és képzettségemre mikor, hol és kinek van szüksége. Ezen túl arra is szükség van, hogy tudásom, szakértelmem naprakész, és a munkáltató számára szükséges legyen, melyekről őt megfelelő módon informálnom is kell. Legvégül pedig arra is szükség van, hogy egy személyes találkozás keretében is meggyőzzem őt arról, hogy kifejezetten az én munkámra van szüksége. Mindezeket a készségeket, képességeket és információkat részben magam is el tudom sajátítani / megszerezni, de ahhoz, hogy a foglalkozáshoz való jogot minél inkább meg tudjam valósítani, a törvényhozó felállított egy hatóságot, hogy ezen alapjog érvényesülését mind jobban elősegítse. Ám jelen esetben az történt, hogy indokolás nélkül ez az állam által létrehívott hatóság s egyúttal a Kúria is az Flt. 58.§ (5) bekezdés d) pontjának tartalmi hiányosságai ellenére a foglalkozáshoz való jogomat korlátozta azáltal, hogy kizárt a Tisztelt Hivatal általi álláskeresőként való nyilvántartásba vételből; ezzel megfosztott annak lehetőségétől, hogy az állam hatóságnál rendelkezésre álló, a tényleges munka vállalásához szükséges erőforrásokat igénybe vehessem. Ezzel a Tisztelt Hatóság, a Tisztelt Bíróság és a Tisztelt Kúria súlyosan korlátozta a foglalkozáshoz való jogomat, ugyanis elzárta előlem annak lehetőségét, hogy a megbízási jogviszonyon túl minél hamarabb munkaviszonyt is létesíthessek. Ezzel párhuzamosan – tekintve, hogy nem kérhettem segítséget álláskeresésben, önéletrajz írásában, állásinterjúra való felkészítésben – rendkívüli módon megnehezítették számomra a munkaviszony létesítését, ugyanis rendszeres jövedelem hiányában a piacon elérhető piaci árakhoz szabott munkaügyi-szolgáltatásokat nem tudtam megfizetni.

A tisztelt Alkotmánybíróság 17/2018. (X.10.) határozatában kifejtette, hogy „...A vállalkozás joga annyit jelent - de annyit alkotmányos követelményként feltétlenül -, hogy az állam ne akadályozza meg, ne tegye lehetetlenné a vállalkozóvá válást (54/1993. (X. 13.) AB határozat, ABH 1993, 340, 341-342.; megerősítette a 32/2012. (VII. 4.) AB határozat, Indokolás [155]”¹

A Tisztelt Alkotmánybíróság következetes ítélkezési gyakorlatában korábban már megállapította, hogy: „Az Alaptörvény hatályba lépése miatt az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett azt, hogy az Abh. I.-ben - az Alkotmányban biztosított jogokra tekintettel - tett megállapítások alkotmányossági szempontból mennyiben felelnek meg az Alaptörvény

¹ 17/2018. (X.10.) AB határozat [112]

rendelkezéseinek. Abban az esetben, ha az Alkotmányban szabályozott valamely alapvető vagy alapjogot változatlan szöveggel vagy tartalmilag azonosan szabályoz az Alaptörvény is, és az egyéb körülményekben sem következett be olyan alapvető változás, mely az adott alapjog korábitól eltérő tartalmú értelmezését indokolná, az Alkotmánybíróság fenntartja az adott alapjog tartalmával kapcsolatos gyakorlatát.

...

Az Abh. I.-ben hivatkozott alkotmányos elvet és alapjogokat - az Alkotmányhoz hasonlóan - az Alaptörvény is elismeri és védi. A jogállamiság elvét az Alapvetések fejezetének B) cikk (1) bekezdése, az emberi méltóság védelméhez fűződő alapjogot a Szabadság és felelősség fejezet II. cikke, a munkához való jogot a XII. cikk (1) bekezdése, a közhivatal viseléséhez fűződő jogot a XXIII. cikk (8) bekezdése, a hatékony bírói védelemhez való jogot pedig a XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmazza.”²

Erre tekintettel analogia juris alapján elvárható, hogy az állam hatósága és egyúttal a Tisztelt Kúria a foglalkozáshoz való jogot, azon belül is a munkavállalás jogát ne akadályozza azzal, hogy egyedi jogszabály hiányos rendelkezéseihez olyan értelmezést fűz, mely egyúttal nemcsak ellentétes a jogági hierarchiával, hanem az említett alapjog közvetlen érvényesülését is megakadályozza. Jelen esetben ugyanis az történt, hogy mivel képesnek éreztem magam arra, hogy az államnak mint közösségnek többet adjak az erőforrásaimból a munkaképességem/munkavégzésem révén, de az állam bírói és végrehajtói hatalma elzárt attól a lehetőségtől, hogy a rendelkezésére álló, kifejezetten erre a célra szánt erőforrásaiból részesülve minél hamarabb megtehessem.

2.2. Az Alaptv. XII. cikk (2) bekezdésének sérelme

„A munka és a foglalkozás szabad megválasztásához való alapjog azonban nem alanyi jogot garantál meghatározott foglalkozás folytatásához, tevékenység végzéséhez.”³ Az Alaptv. XII. cikk (1) bekezdésének ezen értelmezéséből is következik, hogy egy adott meghatározott foglalkozás folytatása nem jelenthet alanyi jogot, ám az állam vállalta, hogy törekszik megteremteni a munkaképes állampolgár számára azokat a feltételeket, amelyek révén a dolgozni akaró ember minél hamarabb, többet és jobban dolgozhasson. Ezen államm cél megvalósulásának egyik sarokköve a végrehajtói hatalom által szervezett és kontrollált munkaügyi központok hálózati szintű felállítása és működtetése. A Tisztelt Hivatal ezen hálózat szerves része.

A Tisztelt Kúria és a Tisztelt Bíróság ítéleteiben az Flt. 58.§ (5) bekezdés d) pontjának a megbízási jogviszonyra való alkalmazásával ezen államm cél érvényesülését sértette meg, hiszen minden indok nélkül korlátozta annak lehetőségét, hogy a foglalkozáshoz való alapjogommal élhessek, ugyanis a Tisztelt Hivatal nem vett nyilvántartásba álláskeresőként. Ezzel pedig visszatérünk az Alaptv. XII. cikkének (1) bekezdéséhez, valamint az O) cikkben foglaltak teljesíthetlenségéhez.

A jogalkotónak nem lehetett az a célja, hogy egyeseket kizárjon a foglalkozáshoz való alapjog érvényesüléséből.

² 37/2012. (VII. 17.) AB határozat

³ 327/B/1992. AB határozat, 604, 609.

3. Az Alaptv. XV. cikk (1)-(2) és (4) bekezdésének sérelme

3.1. Az Alaptv. XV. cikk (1) bekezdésének sérelme

A Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi ítéletében már megfogalmazta, hogy az Alaptv. XV. cikk (1) bekezdése a jogegyenlőség klauzulája. A jogegyenlőség klauzulájának tartalmi meghatározása szerint *„...a közhatalmat gyakorlók számára azt az alkotmányos parancsot fogalmazza meg, hogy valamennyi személyt egyenlő méltóságuként kezeljenek, és szempontjaikat egyenlő mércével és méltányossággal mérjék. Ez a követelmény az egész jogrendszerre kiterjed, ugyanis a közhatalmat gyakorlók kötelesek egyenlő elbánást biztosítani a joghatóságuk alá tartozó minden személy számára.”*⁴ Ezen egyenlő bánásmód sérült azáltal, hogy a Tisztelt Kúria ítéletében nem a jogalkotói szándéknak megfelelően alkalmazta az Flt. fentebb hivatkozott rendelkezését, mert nyilván nem az volt a jogalkotó szándéka, hogy a megbízással rendelkező személyeket kizárja az álláskeresés lehetőségének állami segítségéből. Ezt annál is inkább valós jogalkotói szándék volt, mivel az Flt.-ben nincs megemlítve – még utalás szerűen sem - a megbízási jogviszony. Annak feltételezése, hogy a megbízási jogviszony kereső tevékenység annál is inkább megalapozatlannak ítéhető feltételezés, mert az Flt. 58.§ (5) bekezdés e.) pont 1-5. pontjaiban a megbízási jogviszony nem szerepel. Ha a Tisztelt Hivatal, a Tisztelt Bíróság és a Tisztelt Kúria jogalkalmazását elfogadjuk, akkor végső soron azt is kereső tevékenységnek kellene tekinteni, ha megbízás alapján valaki egy hónapban megbízási díjként 10.000.-Ft. megbízási díjat kap.

A kereső tevékenység [Flt. 58.§ (5) bek. e.) pont] fogalmából kiindulva azt is le kell szögezni, hogy azt a munkavégzéssel köti össze, ami pedig nem ismérve a megbízási jogviszonynak, ugyanis éppen arról van szó, hogy adott tevékenység elvégzésére kapok megbízást, nem pedig munkavégzésre. A munkavégzésnek alapvető ismérve, hogy a munkaadó irányítása, utasításai szerint kell a tevékenységet végeznie a munkavállalónak, mely esetben nem valósul meg, mert a tanításhoz, lista alapján, én választom meg a tankönyvet, az óra- és tanmenetet saját magam számára készítem el, stb., tehát tevékenységem minden ismérve a megbízási jogviszonynak felel meg.

Mindezekre tekintettel megítélésem szerint az eljáró Tisztelt Hivatal, a Tisztelt Bíróság és a Tisztelt Kúria is nem az én tevékenységemet vette alapul, hanem megalapozatlanul azonos kategóriába sorolt a munkavégzőkkel, s ezzel a jogegyenlőségi klauzulát megsértve az ügy zárt ki az álláskereső csoportjából, hogy a megbízási jogviszonyt egyoldalúan és önkényesen átminősítette munkaviszonnyá. Ezzel pedig jogilag úgy helyeztek át egy másik csoportba tartozó személynek – tehát úgy minősítettek foglalkoztatottnak-, hogy annak valódi feltételei egyáltalán nem álltak fenn.

Azt is meg lehet fogalmazni, hogy azzal diszkrimináltak, hogy azokkal soroltak azonos kategóriába, akik munkaviszonyban gyakorolják a munkavállaláshoz való jogukat.

3.2. Az Alaptv. XV. cikk (2) bekezdésének sérelme

Szorosan kapcsolódik a fentiekhez az a tény is, hogy a Tisztelt Hivatal, a Tisztelt Bíróság, és a Tisztelt Kúria figyelmen kívül hagyták azt a tényt, hogy minden tekintetben megfelelek az Flt.-ben meghatározott álláskereső ismérveinek [58.§ (5) bek. d.) pont]. Rendelkezem ugyanis a munkaviszony létesítéséhez szükséges feltételekkel (1-4. pontok), az állami foglalkoztatási szervvel történő együttműködési készségemet éppen a jogorvoslati kérelmeim bizonyítják.

⁴ 30/2017. (XI. 14.) AB határozat [50]

Az, hogy megbízási jogviszonyom alapján minimális megbízási díjjal rendelkezem az általános munkajogi szabályok szerint sem minősülhet kereső tevékenységnek, mert mint fentebb is megfogalmaztam tevékenységemet megbízóm nem irányítja, nem határozza meg annak minden mozzanatát.

Tehát megkülönböztetésem éppen abban valósul meg, hogy a Tisztelt Hivatal, a Tisztelt Bíróság és a Tisztelt Kúria is velem nem azonos ismérvekkel rendelkező csoportba „sorolt be”. Ezzel olyan hátrányos megkülönböztetésben részesültem, mely meggátolt abban, hogy saját és a köz javára tevékenységet végezzek, illetve ehhez igénybe tudjam venni az állami foglalkoztatási szerv segítségét. Nem érvényesül az az alanyi körre vonatkozó, az Tisztelt Alkotmánybíróság által megfogalmazott kizáró körülmény/feltétel sem, hogy az Flt. a megbízási jogviszonyra vonatkozóan nem tartalmaz rendelkezést, tehát annak rendelkezései nem vonatkoztathatók a megbízási jogviszonyra.

Mindezekre tekintettel azt lehet megfogalmazni, hogy az eljáró Tisztelt Hivatal, a Tisztelt Bíróság és Tisztelt Kúria minden jogi feltétel hiányában „besorolt” a munkavégzést folytatók közé, holott én megbízást teljesíték, így az Flt.-ben meghatározott egyetlen munkavégzést végző kategóriájába sem tartozok. Úgy ítélem meg, hogy az Flt.-ben meghatározott munkavégzést folytatók felsorolása zárt taxációt tartalmaz, tehát abba semmiképpen nem illeszthető be a megbízási jogviszony, mert – ismétlem – az Flt. még a „megbízás” szót sem tartalmazza. S ezen, a jogági hierarchiát is sértő jelentéstulajdonítása a hivatkozott törvényszövegnek okozza az alapjog sérelmét.

Megítélésem szerint az eljáró Tisztelt Hivatal, a Tisztelt Bíróság és a Tisztelt Kúria jogértelmezésével éppen az Alaptv. XV. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak nem tett eleget, mivel meggátolta, hogy a munkavégzés lehetőségét az állami szervek nem segítették.

Okfejtésemet úgy ítélem meg, hogy az alábbi AB határozatban foglaltak is megerősítik.

30/2017. (XI. 14.) AB határozat: „[51] Nem tekinthető ellenben hátrányos megkülönböztetésnek, ha a jogi szabályozás különböző tulajdonságokkal bíró alanyi körre eltérő rendelkezéseket állapít meg, mert alkotmányellenes megkülönböztetés csak összehasonlítható - azonos csoportba tartozó - személyi körben lehetséges. "Hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha a szabályozás lényeges eleme tekintetében nem azonos az alanyok elbírálása, jogaik és kötelezettségeik meghatározása. Nem lehet viszont hátrányos megkülönböztetésről beszélni akkor, ha a jogi szabályozás eltérő alanyi körre állapít meg eltérő rendelkezéseket." [8/2000. (III. 31.) AB határozat, ABH 2000, 56, 59.] (Indokolás [28])

[52] Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése az alapjogok egyenlőségét és a diszkrimináció tilalmát tartalmazza. A tételesen felsorolt tulajdonságok mellett az "egyéb helyzet szerinti különbségtétel" fordulat nyújt garanciát ahhoz, hogy az előre nem látható, de a felsorolásban szereplő tulajdonságokhoz döntő hasonlóságot mutató helyzetben élő személyeket se érhesse hátrányosan sújtó különbségtétel. Ez a nyílt felsorolás korlátlanul nem bővíthető, nem nyújt ugyanis védelmet olyan személyeknek, akiket valamely szabály éppen hátrányosan érint, de mégsem diszkriminál. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében garantált diszkriminációtilalom ugyanis csupán olyan élethelyzeteket ölelhet át, amelyekben az emberek önazonosságát, identitását meghatározó lényegi tulajdonságuk miatt előítéllettel vagy társadalmi kirekesztéssel néznek szembe. Vagyis a

diszkriminációtilalom alkotmányos klauzulája elsődlegesen a társadalom személyben rejlő és tetszés szerint nem változtatható tulajdonság mentén elkülönülő csoportjainak védelmét szolgálja. Az Alkotmánybíróság következetes álláspontja szerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt diszkrimináció tilalma nem kizárólag az alapvető jogok védelmi körébe tartozó jogszabályokra, hanem a teljes jogrendszerre is kiterjeszhető. Ez abból adódik, hogy a diszkrimináció tilalma valójában az alaptörvényi szabályban megjelölt, az emberek önazonosságát, identitását megalapozó tulajdonságok szerinti megkülönböztetést, vagyis a diszkriminációt tilalmazza. Ebből az is következik, hogy az ilyen különbségtétel érvényességét és igazolhatóságát az Alkotmánybíróságnak az alapjogok és nem alapjogok tekintetében egyaránt különleges szigorúsággal szükséges vizsgálnia (3206/2014. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás”

Jogorvoslati lehetőségek, nyilatkozatok

A Kúria Kfv.VI.37.130/2018/9. számú ítéletével a jogorvoslati lehetőségeim kimerültek, és további eljárás ez ügyben nincs folyamatban.

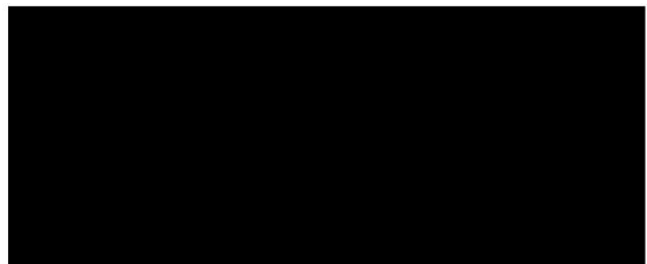
Jelen beadványban egyúttal nyilatkozom, hogy az ügyben nincs folyamatban bírósági eljárás, sem perújítás.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy személyes adataimat ne hozzák nyilvánosságra. Az erről szóló rendszeresített és kitöltött formanyomtatványt mellékelem jelen beadványomhoz.

Bízva a Tisztelt Alkotmánybíróság kérelmem méltányos elbírálásában

Tisztelettel:

Budapest, 2018. 10. 19.

Melléklet: Személyes adatok kezelésére vonatkozó nyilatkozat